

Ova priča nije počela u jednom uredu, niti u jednom dokumentu

Od iskustva radnika i upozorenja Sindikata KBC Zagreb do pitanja održivosti javnih i državnih službi

Kronologija jednog upozorenja koje je preraslo u prijedlog za promjene

Informacija članovima Sindikata KBC Zagreb i javnosti

Kako je jedan problem otvorio pitanje cijelog sustava

Ova priča nije počela u jednom uredu, niti u jednom dokumentu.

Počela je među ljudima.

Među radnicima koji svakoga dana dolaze na svoja radna mjesta, preuzimaju odgovornost za poslove koje obavljaju i svojim radom omogućuju da zdravstvene i druge javne službe svakodnevno funkcioniraju.

Počela je kroz razgovore s njima – kroz pitanja koja su nam postavljali, probleme na koje su upozoravali i iskustva koja su pokazivala da se pojedini izazovi više ne mogu promatrati kao izdvojeni slučajevi.

Jer sindikalni rad ne počinje dokumentom.

Počinje slušanjem ljudi.

Kada se kroz svakodnevni kontakt s radnicima isti problemi počnu ponavljati, odgovornost sindikata nije samo prenijeti njihovo nezadovoljstvo. Odgovornost je razumjeti njihove uzroke, prikupiti činjenice, ponuditi moguća rješenja i obratiti se onima koji imaju ovlasti pokrenuti promjene.

Upravo je tako nastala i ova priča.

Srce priče govori zašto je problem važan.

Dokumenti pokazuju da je svaki naš korak provjerljiv.

Problem koji su ljudi prvi osjetili

Od početka primjene sustava vrednovanja rada u javnim službama Sindikat KBC Zagreb pravodobno je ukazivao na probleme koji su se počeli pojavljivati u njegovoj primjeni.

Naša upozorenja nisu se odnosila samo na jedno radno mjesto ili jednu skupinu zaposlenika. Od početka smo upozoravali na puno šire pitanje:

Prepoznaje li postojeći sustav stvarnu vrijednost rada ljudi koji svakodnevno omogućuju funkcioniranje javnih i državnih službi?

Kroz razgovore s članovima iz različitih zdravstvenih ustanova, ali i ustanova socijalne skrbi, postajalo je sve jasnije da se ne radi o problemu jedne ustanove niti jedne profesije. Iste ili vrlo slične nelogičnosti prepoznavali su radnici na različitim radnim mjestima, u različitim ustanovama i različitim djelatnostima.

Zato smo od samog početka ukazivali da se vrijednost rada ne može određivati isključivo formalnim stupnjem obrazovanja ili nazivom radnog mjesta.

Vrijednost rada mora obuhvatiti i odgovornost koju radnik preuzima, složenost poslova koje obavlja, uvjete u kojima radi, rizike kojima je izložen te važnost njegova rada za sigurnost i kvalitetu usluge koju javni sustavi pružaju građanima.

Jer posao koji zahtijeva niži formalni stupanj obrazovanja nije automatski posao manje vrijednosti.

Naprotiv, upravo neka od tih radnih mjesta predstavljaju temelj bez kojeg javne službe ne mogu ostvariti svoju svrhu.

To je bila polazišna točka svih naših daljnjih aktivnosti.

Sindikata je problem prepoznao i institucijama ponudio rješenja

Suočeni s problemima koje su radnici svakodnevno prepoznavali u svom radu, nismo čekali da prerastu u krizu.

Sindikat KBC Zagreb svoje je prijedloge, upozorenja i zahtjeve pravodobno upućivao nadležnim institucijama, ukazujući na potrebu preispitivanja pojedinih rješenja i otklanjanja uočenih nelogičnosti u sustavu vrednovanja rada.

Naš cilj nije bio izboriti se za jednu profesiju ili jedno radno mjesto.

Tražili smo pravedniji pristup vrednovanju svih radnih mjesta kod kojih postoji nesrazmjer između stvarne odgovornosti, uvjeta rada i položaja u sustavu plaća.

Nismo željeli ostati samo na upozoravanju.

Za svaki problem koji smo otvorili nastojali smo ponuditi i konkretan prijedlog mogućeg rješenja.

Naše inicijative bile su usmjerene prema:

- pravednijem vrednovanju radnih mjesta;
- prepoznavanju posebnih uvjeta rada;
- uvažavanju razine odgovornosti i profesionalnih rizika;
- uklanjanju nelogičnosti koje dugoročno otežavaju privlačenje i zadržavanje zaposlenika u javnim i državnim službama.

Sve naše prijedloge upućivali smo kroz propisane institucionalne kanale, očekujući da će biti razmotreni i da će pridonijeti unaprjeđenju sustava.

Dokumenti koji prate naš put djelovanja

Od prvih upozorenja do zahtjeva za hitnim postupanjem:

1. Zahtjevi za hitno otklanjanje anomalija i potreba za sustavnim rješenjima

■ Zahtjevi Sindikata KBC Zagreb za hitno postupanje i otklanjanje anomalija u sustavu vrednovanja rada

☞ : [*Zahtjevi Sindikata KBC Zagreb za hitno postupanje i otklanjanje anomalija u sustavu vrednovanja rada*](#)

2. Prijedlozi izmjena i dopuna sustava vrednovanja rada

■ Prijedlozi Sindikata KBC Zagreb prema Vijeću za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama

☞ : [*Prijedlozi izmjena i dopuna sustava vrednovanja rada*](#)

3. Odgovori i očitovanja nadležnih institucija

■ Očitovanja institucija na zahtjeve i prijedloge Sindikata KBC Zagreb

☞ : [*Odgovori i očitovanja nadležnih institucija*](#)

Kada je jedan vidljivi problem razotkrio dublji problem sustava

Sve ono na što je Sindikat KBC Zagreb mjesecima upozoravao kroz svoje prijedloge i obraćanja institucijama u jednom je trenutku postalo vidljivo i široj javnosti.

Nije se tada pojavio novi problem.

Postao je vidljiv problem koji je već postojao.

Nedostatak radnika na poslovima čišćenja u zdravstvenim ustanovama bio je trenutak u kojem su posljedice dugotrajnog neprepoznavanja vrijednosti pojedinih radnih mjesta postale očite svima.

Na prvi pogled činilo se da je riječ o pitanju jedne profesije.

Međutim, ono što se događalo pokazalo je nešto mnogo važnije.

Pokazalo je što se događa kada sustav godinama ne uspijeva zadržati ljude koji obavljaju poslove bez kojih njegov svakodnevni rad nije moguć.

Poslovi čišćenja u zdravstvenom sustavu nisu samo pitanje urednosti prostora.

Oni su sastavni dio sigurnosti pacijenata, sprječavanja bolničkih infekcija, zaštite zaposlenika i kvalitete zdravstvene skrbi.

Kada takva radna mjesta postanu teško popunjiva, posljedice više ne ostaju problem jedne ustanove ili jedne profesije.

One postaju pitanje funkcioniranja cijelog sustava.

Upravo zato ova priča nikada nije bila samo priča o radnicima na poslovima čišćenja.

Oni su bili trenutak u kojem je javnost mogla jasno vidjeti posljedice problema na koje su radnici i Sindikat KBC Zagreb upozoravali mnogo ranije.

Vidljiv je postao jedan problem.

Razotkriven je cijeli sustav.

Mislim da je upravo to bio prijelomni trenutak.

Jer od toga trenutka više nije bilo moguće govoriti samo o pojedinom radnom mjestu.

Počelo se govoriti o načinu na koji vrednujemo rad ljudi bez kojih javne i državne službe ne mogu ispunjavati svoju svrhu.

I upravo zato pitanje više nije glasilo:

"Zašto nedostaje radnika?"

nego:

"Zašto sustav više ne uspijeva privući i zadržati ljude koji nose njegov svakodnevni rad?"

To je pitanje na koje nije moguće odgovoriti jednim natječajem za zapošljavanje.

Niti jednom izmjenom pravilnika.

Odgovor se nalazi u načinu na koji društvo prepoznaje vrijednost rada, odgovornost koju pojedini poslovi nose i uvjete u kojima se svakodnevno obavljaju.

Zato smo smatrali svojom odgovornošću nastaviti upozoravati da rješavanje pojedinačnih posljedica neće biti dovoljno ako se istodobno ne uklanjaju njihovi uzroci.

Ovo nije priča o jednoj profesiji.

Ovo je priča o tome možemo li dugoročno osigurati ljude koji održavaju sustave o kojima svi ovisimo.

Jer kada radna mjesta koja su nužna za funkcioniranje javnih i državnih službi postanu teško popunjiva, posljedice prije ili kasnije osjećaju građani, zaposlenici i cijeli sustav.

Kada upozorenje više nije moglo čekati

Sindikata KBC Zagreb tijekom cijelog je procesa djelovao kroz postojeće institucionalne mehanizme.

Svoje prijedloge, upozorenja i zahtjeve upućivali smo tijelima nadležnima za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća, očekujući da će argumenti i činjenice biti razmotreni te da će se kroz institucionalni dijalog pronaći odgovarajuća rješenja.

Poštujemo ulogu institucija i važnost postupaka kroz koje se mijenja sustav.

Međutim, kako je vrijeme prolazilo, postajalo je jasno da pojedina pitanja više nisu samo tema budućih izmjena propisa.

Njihove posljedice već su bile vidljive u svakodnevnom funkcioniranju javnih i državnih službi.

Kada se radna mjesta koja su nužna za funkcioniranje sustava sve teže popunjavaju, kada postojeći zaposlenici preuzimaju sve veće opterećenje, a nesrazmjer između odgovornosti koju pojedini poslovi nose i njihova vrednovanja traje godinama, problem više nije moguće promatrati samo kao pitanje pojedine uredbe ili pojedinog radnog mjesta.

Tada postaje pitanje održivosti sustava.

Kada odgovornost traži i djelovanje izvršne vlasti

Sve prijedloge Sindikata KBC Zagreb upućivali smo kroz postojeće institucionalne mehanizme, poštujući ulogu tijela nadležnih za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća te vjerujući da će argumenti, prijedlozi i činjenice biti razmotreni u okviru njihove nadležnosti.

Naš je cilj od početka bio isti – pridonijeti rješavanju problema kroz dijalog, stručne argumente i zakonom predviđene postupke.

Međutim, vrijeme je pokazalo da pojedini problemi više ne mogu čekati završetak svih institucionalnih procesa.

Njihove posljedice više nisu bile vidljive samo zaposlenicima koji ih svakodnevno osjećaju na svojim radnim mjestima.

Postale su vidljive i građanima kroz sve veće poteškoće u funkcioniranju javnih i državnih službi.

U takvim okolnostima smatrali smo svojom odgovornošću upozoriti i izvršnu vlast.

Obraćanje predsjedniku Vlade Republike Hrvatske nije bilo odustajanje od institucionalnog dijaloga niti pokušaj njegova zaobilaženja.

Naprotiv.

Bilo je to upozorenje da uz redovne institucionalne postupke postoje pitanja koja zahtijevaju i hitno političko odlučivanje kako bi se spriječilo njihovo daljnje produbljivanje.

Cilj našeg obraćanja nije bio otvoriti novi postupak.

Cilj je bio potaknuti odgovorno djelovanje ondje gdje postoje ovlasti za donošenje hitnih mjera.

Dokument

■ Prijedlog Sindikata KBC Zagreb za hitno postupanje Vlade Republike Hrvatske

📄 : [Urgentni zahtjev predsjedniku Vlade Republike Hrvatske](#)

Vrijeme je postalo dio problema.

Kada posljedice određenog problema već utječu na svakodnevno funkcioniranje javnih i državnih službi, odgovornost nije čekati da problem postane još veći.

Odgovornost je djelovati.

Zašto ovu informaciju dijelimo upravo sada

Ovu informaciju dijelimo kako bi članovi Sindikata KBC Zagreb, zaposlenici javnih i državnih službi te zainteresirana javnost mogli sagledati cijeli put jednog procesa.

Ne samo jedan događaj.

Ne samo jedan zahtjev.

Ne samo jedan dokument.

Ovo je kronologija problema koji su ljudi prvi osjetili, koji je Sindikat pravodobno prepoznao, argumentirano predstavio nadležnim institucijama i za koji danas očekujemo odgovorno postupanje svih koji imaju ovlasti donositi odluke.

Dokumenti koji prate ovu informaciju nisu njezina svrha.

Oni su njezin dokaz.

Pokazuju kada smo upozoravali.

Na što smo upozoravali.

Koja smo rješenja predlagali.

I zašto danas smatramo da više nema prostora za odgađanje.

Umjesto zaključka

Ova informacija nije nastala kako bi prikazala aktivnosti Sindikata KBC Zagreb, nego kako bi pokazala put kojim smo do njih došli.

Od razgovora s radnicima, preko analize problema i prijedloga rješenja, do obraćanja nadležnim institucijama i izvršnoj vlasti – svaki je korak bio vođen istim uvjerenjem: da se problemi mogu i trebaju rješavati argumentima, dijalogom i odgovornim institucionalnim djelovanjem.

Dokumenti koji prate ovu informaciju svjedoče o tom putu.

Oni pokazuju da smo na uočene probleme upozoravali pravodobno, nudili konkretna rješenja i koristili sve raspoložive institucionalne mehanizme prije nego što smo zatražili hitno postupanje izvršne vlasti.

Vjerujemo da se trajna i kvalitetna rješenja ne grade pritiskom, nego argumentima.

Zato snagu Sindikata KBC Zagreb ne vidimo u glasnoći naših poruka, nego u vjerodostojnosti činjenica koje iznosimo i odgovornosti s kojom zastupamo interese naših članova i javnih službi u kojima rade.

Jer cilj našeg djelovanja nije stvoriti sukob, nego pridonijeti rješenjima.
